

1953.

1953 års släktnöte, som inbjudits att hållas
i Tibro prästgård, blev åter ett bevis
för den stora längtan, våra släktnöten
är. De ha under årens lopp blivit något
som vi se fram emot och vänta på. De ha
blivit krafthämtningsstunder och inspira-
tionskällor för oss alla. De ha blivit dagar
av värdefull gemenskap, av sådan sam-
varo, som berikar och fördjupar. Kanske
har det blivit så ja mer även gått. Nu
ha vi fars och mors barn den andra
generationen, blivit lärt mera av livet,
kanske och blivit mer villiga att dela
med oss av det, vi själva fått. Vi ska
komma med stora förväntningar till våra
släktnöten, men vi ska också komma
med ärlig vilja att ge av vårt eget
att vara andra. Ömsesidigt givande och
mottagande ska präglade vår samvaro.
Så kan våra möten aldrig bli
sterila, utan levande, andliga levande

och berikande.

1953 års släktnöte blev ett "glimrande" nöte. Kerstin och David och deras barnbarn voro ett charmant värdfolk. Tibro prästgård med trädgården var den bästa tänkbara mötesplats. De gästfria Tibro-hemma ägnade sina lövar och hjärtan för oss. Och det aura bästa vid Tibro-nötet: Gud hade begåvat oss med det mest strålände Lamm arvåder.

Släktnötet vor denna gång ovanligt fullt besökt. Förmiddagen blev ankamst-lid. Glädje och fröjd nätte var och en, Sam Kam inom prästgårdsporrarna, först från värd och värdinnor och sedan från hela den värande raden av dem, Kam tago emot med äppen famn.

Våra Släktnöten ha mer och mer fått en fast form. Första dagen: Släkten Samlas - Så Kvinnors, Samvaron inledes med psalm och några albransord; Kättersanddag och på Kvällen quadjämsk. Andra dagen: mera fri och obunden Samvaro - Släkt-

Slämma m.m.

Vårje Släktnäte har mycket gemensamt med ana föregående: den glada och ljusa gemenskapen mellan våra släktmedlemmarna, unga som gamla, bara som grönkarsmän och -kvinnor, allvaret som trots glädje och skrokt ändå går som en röd tråd genom det hela; gudstjänsten med dess särskilda högtid och allvar, en symbol för släktgemenskapens grund och levande kraftkälla: Gud.

Men vårje Släktnäte har ock något särskilt för sig. Från Tibro - nämligen minns vi särskilt det stolta och sammanvärdet, badesona Lin Brevik och Våbberu med Kaffe-drickning och frileftslika. Den olycksallige Krönikören gav anledning till en ny historia att läggas till de föregående: "Burr-burr" och "Kappankaka". Protokollet berättar om våra nämnda "Hälsö", "Vånen", "Så kan alla berättas historien. Nå, ett gott skratt förlänger livet." — Vid högtids-gudstjänsten spögo de flesta bröder och bröder.

perskor. Ruben och Olaf Seger sågs oss goda
ord till eftertanke och uppbyggelse.

Släktsamman:

ordf. Sam. hade redan tidigare hälsat alla
välkända och uttryckt sin glädje och tacksam-
het över att så många kommit kammasam-
man. Han gav även nu uttryck åt denna
glädje och tacksamhet, gemensamma för oss
alla. Så erinrade han oss vad Sam. sig i
släkten Lindrogs ledaren senaste släktsam-
let:

1. Tre unga hade avlagt studentexamen:
Berit Melin i Uppsala
Paul-Ragnar och Astrid Melin i Borås
2. Tre hade de avlagt realskoleexamen:
Elisabet Melin fr. Tibro i Skövde,
Agneta och Signilla Andersson fr. Hova
i Mariestad.
3. Kristina Melin i Jägersbo hade kon-
firmerats.
4. Hans Melin i Uppsala och hans kära
maka hade avlagt med. lic. De voro
nu bosatta i Umeå.

5. Margareta Meelin fr. Toarp, Direktör i Borås,
hade ingått förloving med Ingenjör
Jen. Peter Fridolfsson.

6. Släkten hade ökat med nya ledningar:
Christer Andersson på Åkedal (Britta)
Ulf Staffan Meelin, Borås (Staffan),
en dotter i Hidinge (Lennart).

7. Jerd hade blivit ordinarie lärare i
Mariestad - vid Johannesberg

8. Ett par Högstadiet hade sånt sin
Släkterns hem sedan förra Släktrådet:
Ester Meelin i Mariestad avled i nov.
1951 efter ett långt och lidligt burt
lidande.

Den lille Torbjörn Meelin i Rackeby som
som en Salstride sin Lära Kåra, men han
blev en flyktig gäst bara.

Vi lämna dessa Kåra i Guds barm-
härkiga händer.

Vår Släkt är stor, gibrade oss som, med
många medlemmar. Det märks framför
allt vid ett sådant Linfärd som detta.

Vi tänka på de gamla - Far och Mor - och på min-
nena från Dämbö. Far och Mor liksom följess.
Leras kärlek griper allfort lag oss. Vi kan
na ana en djup och innerlig tacksamhet för
vad de varit för oss.

Rapport om gravarna:

Reuben meddelade, att gravan i Dämbö vår-
dades picketsfullt. Håcken var friska. Allid
blommor på gravan.

Utgift för vård under 2 år - - - - - 50:-

- - - - - blommor under 2 år - - - - - 20:-

Kostnad för vård av gravan i Brandtorp 30:-

Krans till fru Tamm Justavssons bål 25:-

Porto till hälsningar m.m. 5:-

S:a Kronor - - - - - 130:-

vilket betyder pr "gren" - - - - - 14:50

Följande frånvarande släktingar och andra
vänner skulle få en hälsning från årets
släktnöte:

C. J. Gustafsson, Dämbö.

Den Anna Hångvist, Aspen.

Fru Albertina Skott, Näsby,

Fr. Alvida Luusson, Borås.
Carl Andersson, Borås kult.
Räkan Augusta Lindberg, Setedrogs.
Fr. Elin Åkman, förhufvudet i Malmö.
Lic. Hans Melin, Umeå.
Kand. Göran Andersson, T. 4, Hasseloholmen.
Fr. Jost Melin, Jättedån.
Kon. min. Lemnert Melin m. fam.
Håkan Melin, Barukolonien, Ammenäs.
Med. Kand. Bengt Melin → Resteråd.
Länkåring.
Fr. Sara Halustons, J. Melin, Backab.
Hr Albert Johansson, Borgunda.
Hr Mattias Johansson, Dimbo.

Till sist samlade ordf. Sam. oss omkring
några avslutningsord. Han talade om
vårt ansvar - vårt personliga ansvar inför vår
släkt - ansvaret inför Gud för gåvorna,
vi fått - både våra personliga gåvor och
Släktgemenskapens gåva. Lick personligt kan-
de ansvaret skän nyttig i villighet
att tjäna Gud med våra gåvor. Så

Läckade han - ord. Sam. = för Samhörigheten an-
der detta mått, för inbördes kärlek och in-
bördes stöd. Om Guds välsignelse följ oss
ana.

Hedvig och Sam inbjöd släkten till
Baris Sammaran 1954, som vi fölede. In-
bjudan mottogs med ett mångestänning
men Sam följt tack!

Sam. erinrade sin list om skandande
högstidsdagar, Sam ingen får glömma:

Reuben 50 år den 2.6 aug. 1953

Paul 60 år den 9 dec. 1953

Margit - Elias 60 år d. 12 okt. 1953

Så förklarades släktet 1953 avslutat.
Psalmång och bän blev det sista, Sam vi
fingo taga med oss på våra färder tillbaka
till hem och vardag. Våra hjärtan voro fulla av
tacksamhet och glädje.

Mått "ädrig förstemmas kren från himlen
i Själens glada pilgrimssång."